ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαρτίου **1937** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **108**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 561. Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Ταμείου Ἄρτου, τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Δημοσίου συναφθείσης συμβάσεως δανείου δραχ. 50.000.000. 1

Διατάγματα

Περὶ καθορισμοῦ ὁρίων «Ἀμυντικῆς Περιοχῆς». 2

Περὶ τῶν πόρων τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐξωραϊσμοῦ καὶ ἐξυγιάνσεως Πεντέλης... 3

Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις

Περὶ αὐξήσεως πιστώσεως Κεφ. 21 ἄρθρ. 5 τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξόδων Ὑπουργείου Παιδείας χρήσεως 1936—37..... 4

Περὶ αὐξήσεως πιστώσεως τοῦ Κεφ. 40 ἄρθρ. 6 τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξόδων Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν χρήσ. 1936—37... 5

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἀναγκασ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 561. 1937

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Ταμείου Ἄρτου, τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Δημοσίου συναφθείσης συμβάσεως δανείου δραχ. 50.000.000.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ μεταξὺ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ταμείου Ἄρτου καὶ τοῦ Δημοσίου ὑπογραφεῖσα τὴν 26 Φεβρουαρίου 1937 σύμβασις δανείου ἐκ δραχ. 50.000.000 ἧς τὸ κείμενον ἔχει ὡς κάτωθι.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ
ΔΑΝΕΙΟΥ ΔΡΑΧΜΩΝ 50.000.000 ΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΡΤΟΥ

Μεταξὺ τοῦ κ. Ἀνδρέου Λαμπροπούλου, διοικητοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐδρευούσης ἐν Ἀθήναις, ἐκπροσωποῦντος ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ταύτην τὴν Τράπεζαν ταύτην καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ κ. Εὐρυσθέως Μαγιάκου, Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἀγορανομίας, ἐνεργοῦντος ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὡς Προέδρου τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου Ἄρτου, Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, ἐδρεύοντος ἐν Ἀθήναις ἐκπροσωποῦντος ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ταύτην τὸ ὡς εἴρηται Ταμεῖον καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ Ν.Δ. τῆς 12)16 Αὐγούστου 1926 κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 3860 καὶ τὴν ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου τρέχοντος ἔτους ἐξουσιοδοτικὴν ἀπόφασιν τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου Ἄρτου, συνωμολογήθησαν τὰ ἑπόμενα: Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσωπουμένη ὡς ἀνωτέρω ἐκτίθεται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς Ἀνδρέου Λαμπροπούλου, περαιτέρω συνοπτικῶς ἀναφερομένης ὡς «δανείστρια» συνομολογεῖ καὶ χορηγεῖ εἰς τὸ ὡς εἴρηται Ταμεῖον Ἄρτου, ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἀγορανομίας Εὐρυσθέως Μαγιάκου καὶ περαιτέρω συνοπτικῶς ἀποκαλούμενον «ὀφειλέτην» δάνειον κεφαλαίου δραχμῶν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων (50.000.000) ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους εἰδικωτέρους ὅρους καὶ συμφωνίας.

1) Τὸ δάνειον τοῦτο συνομολογεῖται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καταβολῆς τῶν προκυψασῶν διαφορῶν πρὸς τὴν ἀλευροβιομηχανίαν καὶ ἐξόφλησιν τῶν ὑφισταμένων ὑπολοίπων ἢ ὑπολοίπου παλαιοτέρου δανείου κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν παρ. 11 τῆς παρούσης ἀναφερόμενα.

2) Διὰ τὸ ὡς ἄνω δάνειον συνομολογεῖται τόκος ἑπτὰ τοῖς ἑκατὸν (7 ο)ο) ἐτησίως πληρωτέος σὺν τῇ τοκοχρεωλυτικῇ δόσει.

3) Τὸ δάνειον ἐξοφληθήσεται ἐντὸς δέκα ἐτῶν κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας δι' εἴκοσι ἴσων ἐξαμηνιαίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἐκ δραχ. τριῶν ἑκατομμυρίων πεντακοσίων δέκα ὀκτὼ χιλιάδων δέκα τεσσάρων (3.518.014) ἑκάστης καταβλητέας τὴν 1ην Ἀπριλίου καὶ 1ην Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους, ἑκάστης δόσεως περιλαμβανούσης τὸν τόκον καὶ τὸ ἀναγκαιοῦν καθ' ἑκάστην ἐξαμηνίαν χρεόλυτρον.

4) Ἡ πρώτη τοκοχρεωλυτικὴ δόσις καταβληθήσεται τὴν 1ην Ἀπριλίου ἔτους 1938, ἡ δευτέρα τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἔτους 1938 ἐπίσης καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, μέχρι πλήρους ἐξοφλήσεως. Οἱ ἁπλοῖ τόκοι τοῦ ὡς ἄνω δανείου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς τοῦ προϊόντος τοῦ δανείου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς πρώτης τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως, ἤτοι μέχρι 1ης Ὀκτωβρίου 1937 καταβληθήσονται ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης.

5) Πᾶσα καταβολὴ ἁπλῶν τόκων ἢ τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων νοεῖται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Κεντρικοῦ καταστήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἄνευ ἄλλης ὀχλήσεως ἢ εἰδοποιήσεως ἢ ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν τῆς δανειστρίας πρὸς τὸν ὀφειλέτην.

6) Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως καταβολῆς τῶν ἁπλῶν τόκων ἢ τοκοχρεωλυτικῆς τινος δόσεως, ὁ ὀφειλέτης καθίσταται αὐτοδικαίως ὑπερήμερος, θέλει δὲ ὑπολογίζεσθαι ἐπὶ τῶν ποσῶν αὐτῶν ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου κεφαλαίου ὁ νόμιμος τόκος ὑπερημερίας, ὅστις δὲν δύναται νὰ ᾖ κατώτερος τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος ἀνωτάτου ὁρίου τόκου συμβατικοῦ ἢ ὑπερημερίας. Ἐπίσης ἐν καθυστερήσει καταβολῆς τῶν ἁπλῶν τόκων ἢ τοκοχρεωλυτικῆς τινος δόσεως, τὸ ὑπόλοι-

των τοῦ κεφαλαίου θὰ καθίσταται ἀπαιτητὸν δικαιουμένης τῆς δανειστρίας νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἴσπραξίν εἴτε μόνης τῆς ἐν καθυστερήσει δόσεως, εἴτε καὶ τοῦ ὑπολοίπου κεφαλαίου ἐξ ὁλοκλήρου.

7) Οἱ ἐν καθυστερήσει τόκοι θὰ ἀνατοκίζωνται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς χρονολογίας τῆς διὰ τὴν καταβολὴν τῆς χρεολυτ. δόσεως ὡρισμένης ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὡς ἄνω ἐπιτοκίῳ ἄνευ ἄλλης ἐνεργείας τοῦ δανειστοῦ.

8) Ὁ ὀφειλέτης δικαιοῦται νὰ καταβάλῃ πλὴν τῶν ἑκάστοτε πληρωτέων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων καὶ οἱονδήποτε ἄλλο ποσὸν θέλει ἔναντι τοῦ κεφαλαίου τοῦ ἀνωτέρω δανείου, αἱτινες ὅμως καταβολαὶ δέον νὰ γίνωναι κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ συντέμνηται ἀναλόγως ὁ χρόνος τῆς ἐξοφλήσεως ἢ θὰ παραμένῃ οὗτος ἀμετάβλητος, μειουμένης ἀναλόγως τῆς τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως. Ὁ ὀφειλέτης ἐπιφυλάσσεται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐν πάσῃ στιγμῇ ὁλοκληρωτικῆς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου μετὰ προειδοποίησιν τῆς δανειστρίας ἕνα μῆνα πρὸ τῆς τοιαύτης ἐξοφλήσεως.

9) Ἡ καταβολὴ τοῦ δανείου θέλει γίνει ὑπὸ τῆς δανειστρίας εἰς τὸν ὀφειλέτην διὰ πιστώσεως τοῦ παρ' αὐτῇ τρεχουμένου λογαριασμοῦ του, καὶ δὴ διὰ τὸ ἀπομενὸν ὑπόλοιπον κεφαλαίου τοῦ δανείου, δεδομένου ὅτι ὁ ὀφειλέτης ἐλαβεν ἤδη δραχμὰς 25.000.000 (εἴκοσι πέντε ἑκατομμύρια) ἐναντι τοῦ κεφαλαίου τοῦ ὡς ἄνω δανείου.

10) Ἡ παροῦσα καὶ τὰ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης συμβάσεως ἐκδιδόμενα ἔγγραφα, ἀποδείξεις καὶ οἱαδήποτε ἄλλα παραστατικὰ κλπ. ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου ὡς καὶ παντὸς ἄλλου παρομαρτοῦντος τέλους.

11) Ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ ἐν λόγῳ δανείου ἡ δανείστρια θέλει παρακρατήσῃ καὶ καταβάλῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον κεφαλαίου πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ προηγουμένου δανείου τοῦ Ταμείου Ἄρτου ἐκ δραχμῶν 40 ἑκατομμ. 10 ο)ο 1929 μετὰ τῶν τόκων τούτου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξοφλήσεως καὶ προσδιοριζόμενον εἰς δρχ. 14.000.000 περίπου.

12) Εἰς ἀσφάλειαν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ πᾶσαν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου ἀπαίτησίν της ἐκ τοῦ ὡς ἄνω δανείου κατὰ κεφάλαιον δραχμῶν 50 ἑκατομμυρίων, τόκους κλπ. ὁ ὀφειλέτης ἐνεχυριάζει πρὸς τὴν δανείστριαν τὰς κατωτέρω νενομοθετημένας προσόδους αὐτοῦ ὑπολογιζομένας εἰς δραχμ. 32.600.000 ἐτησίως ὡς ἑξῆς :

	Δραχμαὶ
α) Φόρον 5 λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου ἢ μεταφερομένου διὰ τοῦ λιμένος Πειραιῶς σίτου καὶ ἀλεύρων συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ Ν. 3769	12.500.000
β) Τὸ ἥμισυ τῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ τῶν ἐκ μεταστροπῆς ποινῶν τινων τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τῶν δικαζόντων τὰ ἀδικήματα νοθείας καὶ αἰσχροκερδείας, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 38 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 382) 1936	1.500.000
γ) Τὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 21 Νοεμβρίου 1935 κατατιθέμενα παράβολα πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἀρτοποιητικῶν ὑποθέσεων	100.000
δ) Τὸ προϊὸν ἢ ποσοστὸν τῆς δυνάμει τοῦ ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου 1925 Ν. Διατάγματος πλειστηριασμοῦ δημοπρασίας πρὸς ἐκμίσθωσιν τῆς μεταφορᾶς τῶν ἀλεύρων εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς	—
ε) Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 395)1936 «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων ἀλεύρων καὶ ἄρτου» δυναμένη νὰ προκύψῃ διαφορὰ ἐκ τῶν ἀλεστικῶν ἐξόδων τῶν κυλινδρομύλων	—
στ) Ὁμοίως ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου δυναμένη νὰ ἐπιβληθῇ ἐπιβάρυνσις μέχρι 25 λεπτῶν ἐφ' ἑκάστου χιλιογράμμου ἀλεθομένου σίτου	
ζ) Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 395)1936 «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων ἀλεύρων καὶ ἄρτου» 2 λεπτος εἰσφορὰ ἐφ' ἑκάστου χιλιογράμμου εἰσαγομένου ἀλλοδαποῦ σίτου, τοῦ ἐγχωρίου σίτου συγκεντρουμένου παρὰ τῆς ΚΕΠΕΣ καὶ τοῦ ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς ἀλεθομένου παρὰ τῶν κυλινδρομύλων	18.000.000
η) Τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 παράγρ. 3 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 382)1936 «περὶ ἀγορανομικοῦ κώδικος» κατατιθεμένων παραβόλων τῶν ἐφέσεων	50.000
θ) Τὸ 1)2 τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παράγραφ. 3 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 424)1936 «περὶ μέτρων ἀφορώντων τὴν ἐλαιοπαραγωγὴν δασμοῦ ἐλαίου κ. λ. π.	—
ι) Οἱ τόκοι τῶν καταθέσεων τῶν κεφαλαίων του κ. λ. π.	450.000
Σ ύ ν ο λ ο ν	32.600.000

13) Κατὰ συνέπειαν τῆς ὡς ἄνω συνομολογουμένης ἐνεχυριάσεως τῶν προσόδων τοῦ ὀφειλέτου, ἅπαντες οἱ πόροι τοῦ Ταμείου θὰ κατατίθενται ἐφεξῆς ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων ἢ ἐνταλθησομένων τὴν εἴσπραξίν των παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς πίστωσιν τοῦ παρ' αὐτῇ τρέχοντος λ)σμοῦ. Ἐκ τοῦ λ)σμοῦ τούτου θὰ μεταφέρηται καθ' ἕκαστον μῆνα εἰς πίστωσιν εἰδικοῦ λ)σμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Λ)σμὸς ὑπέγγυος δανείων Ταμείου Ἄρτου», ἐντόκου ἐπὶ τῷ ἑκάστοτε ἐπιτοκίῳ καταθέσεων ὄψεως, ἀνάλογον ποσὸν ἐκ τῶν ἐν τῷ τρεχουμένῳ λ)σμῷ συνολικῶν εἰσπράξεων τοῦ Ταμείου Ἄρτου μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὴν κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης ἑξαμηνίας πληρωμὴν τῆς σχετικῆς χρεολ. δόσεως.

Χρεώσει τοῦ εἰδικοῦ τούτου λ)σμοῦ θὰ καταβάλλωνται ἑκάστοτε ἄνευ εἰδικωτέρας ἐντολῆς τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος αἱ ἑξαμηνιαῖαι τοκοχρεωλυτικαὶ δόσεις συμφώνως τῇ παρούσῃ συμβάσει μέχρις ἐξοφλήσεως αὐτοῦ. Ὁψέποτε θὰ θεωρηθῇ ληξιπρόθεσμον καὶ ἀπαιτητὸν τὸ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως συνομολογούμενον δάνειον, πᾶν ὑπόλοιπον τοῦ ὡς ἄνω ὑπεγγείου λ)σμοῦ ἄνευ περιορισμοῦ προθεσμίας θὰ ἄγηται εἰς πίστωσιν πάσης ἀπαιτήσεως ἐκ τοῦ ληξιπροθέσμου καταστάντος δανείου. Πᾶν τυχὸν δὲ ἀπομένον ὑπόλοιπον θὰ ἄγηται εἰς πίστωσιν τοῦ παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ τρεχουμένου λ)σμοῦ τοῦ Ταμείου Ἄρτου καὶ εἰς τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ διάθεσιν.

14) Εἰς ἣν περίπτωσιν ὁπωσδήποτε ἤθελε μειωθῇ ἢ καταργηθῇ οἱαδήποτε ἐκ τῶν ἐνεχυριαζομένων προσόδων τοῦ ὀφειλέτου, τὸ δάνειον θὰ καθίσταται ἀμέσως ληξιπρόθεσμον καὶ ἐξ ὁλοκλήρου ἀπαιτητόν, ἰσχυόντων καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ πάντων τῶν συνομολογηθέντων διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ δάνειον καθίσταται ληξιπρόθεσμον καὶ ἀπαιτητὸν συνεπείᾳ καθυστερήσεως δόσεως.

15) Κατὰ τὴν σύναψιν τῆς παρούσης συμβάσεως παρέστη καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Περ. Ρεβιθάδης, ἐνεργῶν ἐν προκειμένῳ ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ὅστις καὶ ἐγγυᾶται πρὸς τὴν δανείστριαν τὴν διατήρησιν τῶν νενομοθετημένων ὡς ἄνω φόρων, οἱ πόροι τῶν ὁποίων τίθενται ὑπέγγειοι.

16) Ἡ παροῦσα σύμβασις, κυρωθησομένη νομοθετικῶς, συνε-

τάχθη εἰς διπλοῦν, τῶν συμβαλλομένων λαβόντων ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ 26ῃ Φεβρουαρίου 1937.

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου Ἄρτου
Ὑφυπουργὸς τῆς Ἀγορανομίας
ΕΥΡ. ΜΑΓΙΑΚΟΣ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος
ΑΝΔΡ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΠΕΡ. ΡΕΔΙΑΔΗΣ

Ἄρθρον 2.

Νομιμοποιεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ἡ ὑπ' ἀριθ. 6467 ἀπόφασις τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἀγορανομίας τῆς 26 Φεβρουαρίου τρ. ἔ. δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 38)1937 (Τεῦχος Β') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως «περὶ τοῦ τρόπου ἐλέγχου καὶ καταβολῆς διαφορῶν εἰς ἀλευροβιομηχάνους.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νόμου 3769 ἐπιβεβλημένος φόρος ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἄρτου συνεισπράττεται παρὰ τῶν ἐντεταλμένων πρὸς τοῦτο ἀρχῶν μετὰ τῶν λοιπῶν δημοσίων φόρων καὶ εἰσάγεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἄρτου, ἀποδιδόμενος ὑπὸ τοῦ παραλαβόντος Ταμείου ἐν τέλει ἑκάστου μηνὸς εἰς τὸ Ταμεῖον Ἄρτου δι' ἰσοπόσου καταθέσεως παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 2)5 Σεπτεμβρίου 1935 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Ο.Λ.Π. διατάξεων» καταργεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1937 - 38.

Ἄρθρον 4.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 396)1936 ὁριζομένη δίμηνος προθεσμία, παρατείνεται ἐπὶ 6 εἰσέτι μῆνας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1937.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, Ε. ΜΑΓΙΑΚΟΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΡΕΔΙΑΔΗΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΛΕΥΚΑΛΙΩΝ, ΡΕΔΙΑΔΗΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Γ. ΚΥΡΙΜΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαρτίου 1937.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ καθορισμοῦ ὁρίων «Ἀμυντικῆς Περιοχῆς».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπ' ἀριθ. 376)1936 Ἀναγκαστικὸν Νόμον κοινοποιηθέντα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 546 (Τεῦχος Α') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὁρίζομεν ὡς Ἀμυντικὴν Περιοχὴν τὴν ἔκτασιν τὴν περιλαμβάνουσαν μεταξὺ τῆς γραμμῆς τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων ἀπὸ Ἰονίου Πελάγους μέχρι ποταμοῦ Ἔβρου καὶ ἐκτεινομένην Νοτίως ταύτης εἰς ἀποστάσεις κυμαινομένας ἀπὸ 10 μέχρι 35 χιλιομέτρων.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεμεν τὸν ἀκριβῆ προσδιορισμὸν ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαρτίου 1937.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑφυπουργὸς
Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

(3)

Περὶ τῶν πόρων τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐξωραϊσμοῦ καὶ ἐξυγιάνσεως Πεντέλης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3194 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας ἄρθρον 30 παράγρ. 3, 2) τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον ὑπ' ἀριθ. 45)1936 «περὶ συστάσεως Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ ἄρθρ. 1 ἐδ. 3 καὶ 3) τὴν ἀπὸ 19 Ἰουλίου π. ἔ. σύμφωνον ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐξωραϊσμοῦ καὶ ἐξυγιάνσεως Πεντέλης προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ Ὑπουργῶν μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Οἱ πόροι τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐξωραϊσμοῦ καὶ ἐξυγιάνσεως Πεντέλης καθορίζονται ὡς κάτωθι:

1) Ἐξ ἐτησίας εἰσφορᾶς ἓκ δρχ. ἑκατὸν (100) καταβαλλομένων εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν ὑπὸ τῶν μονίμων κατοίκων τῆς Κοινότητος Πεντέλης, τοῦ φόρου τούτου ἀπαλασσονται οἱ ἐκ τούτων ἄποροι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

2) Οἱ κτηματίαι μόνιμοι ἢ μὴ κάτοικοι τῆς Κοινότητος Πεντέλης οἱ ἔχοντες ἐντὸς τῶν ἐγκεκριμένων σχεδίων τῶν οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν τῆς περιφερείας ἰδιόκτητον ἔκτασιν ἑνὸς στρέμματος μετὰ κτισμάτων ἢ μὴ θὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸν συνεταιρισμὸν εἰσφορὰν ἓκ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι (120) ἐτησίως. Οἱ ἔχοντες ἰδιόκτητον διπλασίαν ἔκτασιν συνεχομένην ἢ μὴ θὰ καταβάλλωσι διπλασίαν ἐτησίαν εἰσφοράν, οἱ ἔχοντες τριπλασίαν ἔκτασιν τὸ τριπλάσιον καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς μέχρι τὸ πολὺ συνολικοῦ ποσοῦ δραχ. τετρακοσίων ἐτησίως.

3) Οἱ κτηματίαι μόνιμοι ἢ μὴ κάτοικοι Πεντέλης οἱ ἔχοντες ἰδιόκτητον ἔκτασιν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος κειμένην ἔξω τῶν ἐγκεκριμένων σχεδίων τῶν οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν αὐτῆς θὰ καταβάλλωσι εἰς τὸν Ἀναγκαστικὸν Συνεταιρισμὸν τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω εἰσφορὰν ἓκ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι (120) ἐτησίως ἐφ' ὅσον ἡ ἰδιόκτητος ἔκτασις των δὲν ὑπερβαίνει τὸ στρέμμα. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη θὰ διπλασιάζεται δι' ἰδιόκτητον ἔκτασιν μέχρι πέντε στρεμμάτων συνεχομένων καὶ θὰ τριπλασιάζεται προκειμένου περὶ συνεχοῦς ἐκτάσεως μέχρι δέκα πέντε στρεμμάτων μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὰς τριακοσίας δραχ. (300).

Οἱ ἰδιοκτῆται μεγαλυτέρων συνεχομένων τοιούτων ἐκτάσεων θὰ καταβάλλωσι εἰσφορὰν ὁριζομένην ἓκ δραχ. τριακοσίων (300) ἐτησίως κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοιαύτης ὡς ἄνω εἰσφορᾶς οἱ ἔχοντες ἰδιοκτήτους καλλιεργημένους παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἀγροὺς οἵτινες καὶ θὰ καταβάλλωσι μόνον διὰ τὴν τοιαύτην ἔκτασίν των τὴν ὁριζομένην ἐν τῇ ἑπομένῃ παραγράφῳ 4 διὰ τοὺς ἐπαγγελματίας εἰσφοράν.

Ἀπαλλάσσονται πάσης εἰσφορᾶς οἱ ἐγκαταβιοῦντες ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Πεντέλης Μοναχοί.

4) Οἱ κατὰ Νόμον ἀσκοῦντες ἐπάγγελμά τι κατὰ δύο συνεχεῖς περιόδους θερινῆς ἢ χειμερινῆς διαμονῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ θὰ καταβάλλωσιν ἐτησίως εἰσφορὰν ἐκ δραχ. ἑκατὸν (100).

Αἱ ἐν ταῖς ὡς ἄνω παραγράφοις 1—4 εἰσφοραὶ δύνανται ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ νὰ καταβάλλωνται παρὰ τῶν ἐκ τῶν ὑποχρέων διαμενόντων μονίμως ἐν Πεντέλῃ εἰς ἴσας μηνιαίας δόσεις ἐντὸς τῶν πρώτων πέντε ἡμερῶν ἑκάστου μηνός.

5) Οἱ θέλοντες νὰ ἀνοικοδομήσωσι ἐπὶ ἰδιοκτήτου ἐκτάσεως των θὰ καταβάλλωσιν ἐφ' ἅπαξ φόρον ἀναλογοῦντα πρὸς τὰ 20 ο/ο τοῦ Κοινοτικοῦ φόρου ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν.

6) Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐκτελούντων τὴν μεταξὺ Πεντέλης—Ἀθηνῶν καὶ πάλιν συγκοινωνίαν λεωφορείων θὰ καταβάλλωσι εἰς τὸν Ἀναγκαστικὸν Συνεταιρισμὸν ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς Ὀργανώσεως των φόρον ἐξ εἴκοσι λεπτῶν τῆς δραχμῆς ἐφ' ἑκάστου ἐπιβατικοῦ εἰσιτηρίου ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τῶν ὁρισμένων ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τούτων τιμῶν. Ἡ καταβολὴ τοῦ φόρου τούτου γενήσεται καθ' ἑκάστην δεδουλευμένην τριμηνίαν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ εἴσπραξις τῶν βαρυνουσῶν ἕκαστον τῶν ὡς ἄνω ὑποχρεωτικῶν μελῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ εἰσφορῶν ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ προγενεστέρου ἄρθρου, θὰ ἐνεργῆται μέσῳ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου Ταμείου Χαλανδρίου.

Ἡ καταβολὴ τῶν ἐτησίων εἰσφορῶν ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου θὰ γίνεται ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἑκάστου λογιστικοῦ ἔτους. Διὰ τὴν μέχρι τῆς πρώτης Ἀπριλίου 1937 περίοδον τὰ ὑποχρεωτικὰ μέλη θὰ καταβάλλωσι τὴν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου ἀναλογοῦσαν εἰσφοράν των ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς καταστάσεως εἰς τὸ Ταμεῖον Χαλανδρίου.

Τὸ Δ. Σ. τοῦ Συνεταιρισμοῦ χάριν διευκολύνσεως τῶν μονίμως ἐγκατεστημένων ἐν Πεντέλῃ μελῶν αὐτοῦ δύναται νὰ ὁρίσῃ ὅτι αἱ εἰσφοραὶ αὐτῶν θὰ καταβάλωνται εἰς μηνιαίας δόσεις ἐντὸς τῶν πρώτων πέντε ἡμερῶν ἑκάστου μηνὸς εἰς χεῖρας τοῦ Ταμίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ ἐπὶ διπλοτύπῳ ἀποδείξει αὐτοῦ ὑπογεγραμμένῃ παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Σ. καὶ φερούσῃ τὴν σφραγῖδα τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως δόσεως τινος ἡ ἐτησία εἰσφορὰ ἢ τὸ ὑπόλοιπον αὐτῆς καθίσταται ἀμέσως ἀπαιτητὴ καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Χαλανδρίου ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῆς ὀνομαστικῆς καταστάσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ ἀνεγειρομένου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος νέων ἐν Πεντέλῃ οἰκοδομῶν θὰ εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Χαλανδρίου ὁμοῦ μετὰ τοῦ φόρου τῆς Κοινότητος Πεντέλης.

Τέλος πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν λεωφορείων ἀναλογοῦντος φόρου, τὸ κοινὸν Ταμεῖον τῆς λεωφορειακῆς γραμμῆς ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως ἑκάστου δεδουλευμένου τριμήνου ὑπεύθυνον κατάστασιν περὶ τῆς κινήσεως τῶν εἰσιτηρίων τούτων κατὰ τὸ λῆξαν τρίμηνον. Ὁ ἀναλογῶν εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν φόρος θὰ κατατίθεται παρὰ τῷ Ταμείῳ Χαλανδρίου εἰς πίστωσιν τοῦ Συνεταιρισμοῦ σὺν τῇ ὑποβολῇ τῆς ὡς ἄνω ὑπευθύνου καταστάσεως. Τὰ λεωφορεῖα τῆς γραμμῆς ἐπίσης ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσι πάντοτε εἰς τοὺς ἐπιβάτας τὰ κεκανονισμένα εἰσιτήρια ἀναγράφοντα ὁλόκληρον τὸ τίμημα καὶ οὐχὶ πλείονα μικροτέρας ἀξίας τοιαῦτα. Ἐν περιπτώσει ἀποδεδειγμένης παραβάσεως τοῦ ὅρου τούτου ὡς καὶ καταθέσεως ἀνακριβοῦς καταστάσεως τὸ κοινὸν Ταμεῖον λεωφορειακῆς συγκοινωνίας θὰ ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ἀναλόγου ἀποζημιώσεως εἰς τὸν Συνεταιρισμόν.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1937.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΥΡ. ΜΑΓΙΑΚΟΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΠΕΡ. ΡΕΔΙΑΔΗΣ

Ἐπὶ τοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ
Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. 57461. (4)

Περὶ αὐξήσεως πιστώσεως Κεφ. 21 ἄρθρ. 5 τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξόδων Ὑπουργείου Παιδείας χρήσ. 1936—1937.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: α') τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον 415) 1936 «περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας κλπ.», β') τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους οἰκονομικοῦ ἔτους 1936–37, γ') τὸν Νόμον 879 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ δ') τὸ ὑπ' ἀριθ. 39907)23-2-37 ἔγγραφον ἡμῶν πρὸς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐντελλομένων Ἐξόδων Ὑπουργείου Παιδείας, αὐξάνομεν τὴν πίστωσιν τοῦ κεφαλ. 21 ἄρθρου 5 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων Ὑπουργείου Παιδείας οἰκονομικοῦ ἔτους 1936–37 «ἀπόδοσις προσθέτου τέλους ἐπὶ τῶν δημοσίων θεαμάτων ὑπὲρ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου» κατὰ δραχ. 500.000, ἤτοι ἐν συνόλῳ εἰς δραχμὰς 2.000.000.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαρτίου 1937.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΠΕΡ. ΡΕΔΙΑΔΗΣ

Ἀριθ. 58182. (5)

Περὶ αὐξήσεως πιστώσεως τοῦ Κεφαλ. 40 ἄρθρ. 6 τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξόδων Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν χρήσεως 1936—37.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει α) τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον 415)1936 «περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας κλπ.», β) τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, οἰκ. ἔτους 1936—37, γ) τὸν Νόμον 879, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ δ) τὸ ὑπ' ἀριθ. Α. 5256 ἐ. ἔ. ἔγγραφον τῆς ὑπηρεσίας Ἐντελλομένων ἐξόδων Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Αὐξάνομεν τὴν πίστωσιν τοῦ κεφ. 40 ἄρθρ. 6 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, οἰκ. ἔτους 1936—37, «ἀπόδοσις εἰς τὰς ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνικὰς Κοινότητας τοῦ 1)4 τῶν εἰσπραττομένων φόρων καὶ τελῶν κλπ.» κατὰ δραχ. 615.000 εἰσέτι, πέραν τοῦ διὰ τῶν μεταβολῶν ὑπὸ στοιχείον δ' ἐγκριθέντος ποσοῦ, ἤτοι ἐν συνόλῳ εἰς δραχ. 3.015.000.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1937.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΠΕΡ. ΡΕΔΙΑΔΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου